

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29.09.1959, sp. zn. 7 Tz 70/59, ECLI:CZ:NS:1959:7.TZ.70.1959.1

Číslo: 8/1960

Právní věta:

Podla § 138 ods. 2 tr. por. so zreteľom k § 2 ods. 8 tr. por. súd v dôvodoch rozsudku musí vždy uviesť, na základe ktorých dôkazov prišiel k skutkovým zisteniam, musí vykonané dokazovanie hodnotiť, musí uviesť, prečo neuveril určitým tvrdeniam buď obžalovaného, alebo svedkom, musí hodnotiť obhajobu obžalovaného a na základe týchto úvah potom dojsť ku konečnému záveru čo do viny obžalovaného v smere vznesenej obžaloby. Okrem toho súd musí v dôvodoch rozsudku rozviesť aj svoje právne stanovisko vo veci a uviesť, prečo videl v konaní obžalovaného naplnené zákonné znaky určitého trestného činu a uviesť svoje úvahy, ktorými sa riadil pri uložení ako hlavného, tak vedľajšieho trestu.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 29.09.1959

Spisová značka: 7 Tz 70/59

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dokazování, Doprava, Opilství, Rozsudek, Trest, Zákaz činnosti

Předpisy: 86/1950 Sb. § 51

§ 138

§ 187 64/1956 Sb. § 2

§ 296

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný 12. augusta 1958 privodil si v Krompáčoch podnapilosť a v takom stave riadil motocykel do Štefanskej Huty, kde hoci vedel, že v riadení motocykla bude pokračovať, ďalej pil liehové nápoje a privodil si tým úplnú opilosť.

Ľudový súd v Gelnici uznal obžalovaného vinným trestným činom opilstva podľa § 187 ods. 2 tr. zák. a uložil mu trest 3 mesiace nápravného opatrenia s 10 % zrážkou zo mzdy a nariadil mu vydať vodičský preukaz, ktorý bol u neho zabavený.

Krajský súd v Košiciach k odvolaniu okresného prokurátora zrušil uvedený rozsudok ľudového súdu v

celom rozsahu a tohto obžalovaného uznal vinným trestným činom opilstva podľa § 187 ods. 2 tr. zák. a uložil mu trest 6 mesiacov nápravného opatrenia s 10 % zrážkou z odmeny za prácu. Podľa § 51 ods. 2 písm. a) tr. zák. vyslovil zákaz riadiť motorové vozidlá na dobu 3 rokov.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 138 ods. 2 tr. por. Rozsudok v celom rozsahu zrušil a Krajskému súdu v Košiciach nariadil, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 138 ods. 2 tr. por.

Podľa tohto zákonného ustanovenia súd v dôvodoch rozsudku musí vždy uviesť, na základe ktorých dôkazov prišiel k skutkovým zisteniam, musí vykonané dokazovanie hodnotiť, musí uviesť, prečo neuveril určitým tvrdeniam buď obžalovaného, alebo svedkom, musí hodnotiť obhajobu obžalovaného a na základe týchto úvah dôjsť ku konečnému záveru čo do viny obžalovaného v smere vznesenej obžaloby. Okrem toho súd musí v dôvodoch rozsudku rozviesť aj svoje právne stanovisko vo veci a uviesť, prečo videl v konaní obžalovaného naplnené zákonné znaky určitého trestného činu a má uviesť svoje úvahy, ktorými sa riadil pri uložení ako hlavného, tak vedľajšieho trestu.

Krajský súd ale nekonal podľa týchto zásad. V dôvodoch svojho rozsudku dvomi krátkymi vetami uviedol, čím sa obžalovaný hájil, neuviedol ale, prečo je rozsudok ľudového súdu čo do skutkových zistení nesprávny, ktoré skutočnosti hodnotil ľudový súd nesprávne a vôbec nerobí sám rozsudok krajského súdu žiadne skutkové zistenie, nehodnotí vykonané dokazovanie a nezaoberá sa ani obhajobou obžalovaného, ktorý sa hájil práve tým, že v tom čase už bol rozhodnutý s motocyklom necestovať ďalej, až keď sa vyspí a úplne vytriezvie. Nehodnotil ani výpovede ostatných obžalovaných a svedkov a nemožno z dôvodov rozsudku zistiť, ako došiel k skutkovému zisteniu, ktoré je odchýlne od skutkového zistenia ľudového súdu.

Podobne aj čo do výmery trestu krajský súd neuvádza vôbec, aké skutočnosti uvážil a čím sa riadil. Neuviedol to ani pri uložení ľudovým súdom pominutého vedľajšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Pritom uviedol iba toľko, že tento vedľajší trest uložil preto, aby si obžalovaný uvedomil, že počas jazdy nesmie ako vodič požívať liehové nápoje. Ustanovenie § 51 tr. zák. má presné podmienky, pri ktorých môže súd uložiť tento vedľajší trest, medzi tým ale nikde nie je uvedená podobná podmienka, akú uvádza krajský súd. Ak by iné dôvody krajský súd nenašiel, nemohol tento vedľajší trest uložiť. Keďže krajský súd neurobil rozbor celej situácie a vykonaného dokazovania, nie je možné preskúmať, čo vzal za dokázané a na základe akých dôkazov. Ide o rozsudok, ktorý vzhľadom na svoje uvedené nedostatky, nie je možné preskúmať.

Ľudový súd, ale ani obžalovaný a ostatní občania, sa nemôžu na základe tohto rozsudku presvedčiť, na základe akých dôkazov rozhodol krajský súd a aké okolnosti uvážil pri výmere trestu a uložení vedľajšieho trestu zákazu činnosti.

Keďže krajský súd opísaným postupom konal proti ustanoveniu § 138 ods. 2 tr. por. a tým porušil zákon, bolo treba na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu takto nezákonné rozhodnutie krajského súdu podľa § 296 ods. 2 tr. por. zrušiť a podľa § 296 ods. 4 písm. a) tr. por. tomu súdu nariadiť, aby vec znovu prejednal a rozhodol.